

POSTANOWIENIE

Dnia 26 września 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Dziergawka

w sprawie J. M., K. K. , D. W.
oskarżonych o czyny z art. 157 § 2 k.k. i in.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 26 września 2024 r.,
wniosku Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie,
zawartego w postanowieniu z dnia 26 sierpnia 2024 r., sygn. akt II K 198/23/S,
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu,
z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł

przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu
w Tarnowie.

UZASADNIENIE

Sąd Rejonowy dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie postanowieniem z dnia 26 sierpnia 2024 r., sygn. akt II K 198/23/S, wystąpił o przekazanie przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, podnosząc, że osobą pokrzywdzoną w tej sprawie jest F. L. , tj. małoletni syn sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie, orzekającego w [...] Wydziale Karnym Odwoławczym, a nadto pełniącego funkcję [...] wskazanego wydziału odwoławczego, kontrolującego

orzeczenia sądu wnioskującego. We wniosku wskazano, iż sędzia R. L. jest osobą powszechnie znaną wśród sędziów Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie, w związku z czym w przedmiotowym postępowaniu duże grono sędziów sądu wnioskującego złożyło wnioski o wyłączenie od rozpoznawania przedmiotowej sprawy ze względu na utrzymywanie osobistych, koleżeńskich relacji z sędzią Sądu Okręgowego R. L. , które to wnioski zostały pozytywnie rozpatrzone.

Zdaniem wnioskującego sądu, okoliczność ta mogłaby stwarzać przekonanie o braku warunków do rozpoznania sprawy przez sąd miejscowo właściwy w sposób obiektywny.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego dla Krakowa - Śródmieścia w Krakowie zasługuje na uwzględnienie.

Tytułem wstępu należy podkreślić, że stosowanie przepisu art. 37 k.p.k. ma wyjątkowy charakter z uwagi na możliwość odstąpienia od właściwości miejscowej sądu. Przekazanie sprawy powinno nastąpić jedynie w sytuacji, gdy występują realne okoliczności, które mogą zagrażać, w wypadku rozpoznania sprawy przez sąd właściwy, dobru wymiaru sprawiedliwości. Za takie okoliczności można uznać tego rodzaju sytuacje, które mogą wywierać wpływ na swobodę orzekania lub stwarzać przekonanie, nawet mylne, o braku warunków do rozpoznania sprawy w sposób obiektywny (zob. postanowienie SN z dnia 15 maja 2023 r., III KO 41/23; postanowienie SN z dnia 18 lutego 2021 r., IV KO 4/21, postanowienie SN z dnia 13 lipca 1995 r., III KO 34/95, postanowienie SN z dnia 13 listopada 2008 r., IV KO 130/08).

Nie ulega wątpliwości, że okoliczności wskazywane przez Sąd Rejonowy związane z osobą małoletniego pokrzywdzonego, który jest oskarżycielem posiłkowym i synem sędziego Sądu Okręgowego w Krakowie, mogą w odbiorze społecznym uzasadniać obawę co do możliwości bezstronnego rozpoznania sprawy. Zgodzić należy się z tezą, że jeżeli stroną procesu jest sędzia, pracownik sądu lub inna osoba, która ma ciągły bliski zawodowy, a także osobisty kontakt z

sędziami - ten sąd nie powinien orzekać w sprawie (zob. postanowienie SN z dnia 24 czerwca 2020 r., V KO 45/20; postanowienie SN z dnia 29 maja 2024 r., IV KO 56/24). Zważywszy, że na gruncie omawianej sprawie stroną jest małoletnie dziecko sędziego powyższe uwagi zachowują pełną aktualność. Wobec powyższego podzielić należy argumentację zawartą w uzasadnieniu postanowienia Sądu Rejonowego, że z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości, o którym mowa w art. 37 k.p.k., należy niniejszą sprawę przekazać innemu sądowi równorzędnemu. Pozostawienie tej sprawy do rozpoznania w sądzie właściwym, nie sprzyjałoby realizacji istotnego ze względu na dobro wymiaru sprawiedliwości celu, jakim jest potrzeba ukształtowania w świadomości opinii publicznej, przekonania o bezstronności sądu rozpoznającego.

Mając powyższe na uwadze Sąd Najwyższy postanowił przekazać sprawę do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, jednocześnie czyniąc zastrzeżenie, że decyzja powyższa podyktowana jest troską o dobro wymiaru sprawiedliwości, albowiem okoliczności tej sprawy, w sytuacji gdyby rozpoznawał ją sąd właściwy, mogłyby w odczuciu społecznym wywołać wątpliwości co do obiektywności i rzetelności prowadzonego postępowania (zob. postanowienie SN z dnia 15 listopada 2023 r., V KO 102/23; postanowienie SN z dnia 5 kwietnia 2024 r., V KO 20/24).

Uwzględniając powyżej wskazane okoliczności uznano, że zaistniała podstawa określona w art. 37 k.p.k. do przekazania przedmiotowej sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu, tj. Sądowi Rejonowemu w Tarnowie, położonemu w odległości stosunkowo bliskiej od sądu miejscowo właściwego.

Z tych względów, Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji postanowienia.

[J.J.]

[ms]